

Verdrag, op 23 oktober 1957, te 's-Gravenhage tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk België gesloten, regelende de verlichting en de bebakening van de Westerschelde en haar mondingen

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE
ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
ontvangen 23 december 1957.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 22 januari 1958.

's-Gravenhage, 23 december 1957.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestrenge hiernevens over te leggen de Nederlandse en de Franse tekst van het op 23 oktober 1957 te 's-Gravenhage tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk België gesloten verdrag, regelende de verlichting en de bebakening van de Westerschelde en haar mondingen (*Trb.* 1957, 221)¹⁾.

Tevens gelieve U Hoogedelgestrenge aan te treffen een toelichtende nota bij het genoemde verdrag.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal het verdrag alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.

Toelichtende nota

Dit verdrag werd voorbereid in besprekingen, welke door de Permanente Commissarissen van Toezicht op de Scheldevaart, als bedoeld in paragraaf 2 van artikel 9 van het Tractaat van Londen tussen Nederland en België van 19 april 1839 (*Stb.* 1839, nr. 26; zie ook *Trb.* 1955, 157, 1956, 43, en 1957, 15) werden gevoerd op initiatief van de Nederlandse Permanente Commissarissen.

Wanneer het onderhavige verdrag in werking treedt, komt een zevental oude overeenkomsten, opgesomd in artikel 16 van dit verdrag, te vervallen. Deze oude overeenkomsten zijn geplaatst in de *Staatsbladen* 1866, nr. 80, 1873, nr. 132, 1881, nr. 45, 1881, nr. 46, 1892, nr. 170, 1906, nr. 7, en 1908, nr. 203.

Het volgende moge ter toelichting dienen.

Algemeen. Aan het verdrag liggen dezelfde beginselen ten grondslag als aan de in bovengenoemde overeenkomsten vervatte regeling van deze materie.

Deze beginselen kunnen als volgt worden samengevat:

- a. iedere Staat zorgt voor de op zijn gebied gelegen of te plaatsen installaties;
- b. de Staat, die bij een bepaalde installatie uitsluitend of in overwegende mate belang heeft, betaalt de voor die installatie te maken kosten;
- c. alle dagelijkse problemen, verband houdende met bebakening en verlichting van de Westerschelde en haar mondingen, worden behandeld door de Permanente Commissarissen van Toezicht op de Scheldevaart.

Het verdrag houdt op de volgende punten verbeteringen in ten opzichte van de bestaande overeenkomsten:

- a. de wijzigingen en afwijkingen ten opzichte van de oude regelingen, die in de praktijk noodzakelijk bleken door belangrijke veranderingen in het vaarwater, zijn in de nieuwe regeling geheel verwerkt. In overeenstemming met de aan de oude

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

overeenkomsten ten grondslag liggende principes is de verdeling van lasten en verantwoordelijkheden over de beide Staten opnieuw vastgesteld op basis van de feitelijke situatie.

b. De door België aan Nederland te vergoeden kosten, voor zover deze waren gefixeerd (namelijk voor de lichtboeien), worden aangepast aan het huidige kostenpeil.

c. De nieuwe regeling maakt een eenvoudiger procedure mogelijk tot het aanbrengen van in de toekomst noodzakelijke veranderingen op nautisch en navigatorisch gebied.

Op enkele plaatsen zijn de bevoegdheden der Permanente Commissarissen beter geformuleerd, in overeenstemming met de gebleken behoeften en in aansluiting aan de bestaande praktijk (zie artikelen 5, laatste lid, 6, 7 en 12, tweede lid).

De Permanente Commissarissen zijn uiteraard bij het nemen van hun beslissingen aan instructies van hun Regeringen gebonden.

d. Voorts is verbetering gebracht in de regeling van de juridische positie van het materieel, dat door de zorg van Nederland, doch voor rekening van België wordt aangeschaft, geplaatst, onderhouden en in stand gehouden.

e. Ten slotte wordt de materie, welke thans over 7 ten dele verouderde overeenkomsten is verspreid, op overzichtelijke wijze in een enkel verdrag samengevat.

Artikelen

De afzonderlijke artikelen zullen slechts worden toegelicht voor zover zij een afwijking van enige betekenis bevatten van de bestaande regelingen dan wel voor zover zulk een toelichting voor het algemeen begrip van de regeling van belang voorkomt.

Artikelen 1 t/m 4 juncto artikel 13. Van deze artikelen geeft artikel 1 een nauwkeurige en volledige aanduiding van alle lichtboeien, lichtbakens, lichtopstanden, c.q. lichttorens, bakens en peilschalen, die onder de huidige omstandigheden zijn vereist. Artikel 2 bevat de algemene regel, dat deze voorwerpen op Belgisch grondgebied door en voor rekening van België worden verzorgd. Artikel 3 somt limitatief op de lichtboeien, lichtbakens en lichtopstanden, c.q. lichttorens, die geheel of ten dele voor Nederlandse rekening komen. De in het tweede lid van dit artikel neergelegde regeling houdt in, dat België jaarlijks een vergoeding van f 10 000 betaalt. Artikel 4 ten slotte geeft als hoofdregel, dat de aanschaffing, de plaatsing, het onderhoud en de instandhouding van de voorwerpen en installaties, genoemd in artikel 1 en gelegen op Nederlands grondgebied, aan de Nederlandse zorgen zijn toevertrouwd, doch voor Belgische rekening zijn. Wijziging van de in artikel 1 opgesomde voorwerpen en installaties kan ingevolge artikel 13, lid 2, door de Permanente Commissarissen in onderlinge overeenstemming worden vastgesteld. Naar de gebruikelijke procedure zullen eventuele wijzigingen in een proces-verbaal worden vastgelegd.

Artikel 5. De nieuwe regeling stelt buiten twijfel, dat bij beschadiging door derden van het in dit artikel bedoelde

materieel Nederland deze schade, zo nodig in rechte, kan terugvorderen, terwijl, indien geen volledige schadevergoeding wordt verkregen, de schade ten laste van België komt.

Artikel 6 bevat een voorziening voor het geval, dat van de in artikel 4 genoemde voorwerpen ook gebruik zal moeten worden gemaakt voor het aanbrengen van de meest moderne hulpmiddelen voor de navigatie, en legt vast, dat zulks slechts na het bereiken van volledige overeenstemming tussen beide Regeringen zal plaatsvinden, terwijl alsdan ook daarvoor de regels gelden, die op de bestaande voorwerpen van toepassing zijn. Lid 2 van dit artikel bepaalt hetzelfde met betrekking tot andersoortige op Nederlands grondgebied gelegen of te plaatsen installaties (welke dus niet verbonden zullen zijn met de in artikel 4 genoemde voorwerpen), doch hier is een afwijking mogelijk gemaakt in verband met het feit, dat het plaatsen van zulk een installatie in een bepaald geval meer een Nederlands dan een Belgisch belang zou kunnen zijn, in welk geval het niet redelijk zou zijn, de kosten geheel ten laste van België te brengen. Op dit punt, dat in de oude overeenkomsten niet voorkwam, is weer de Permanente Commissie ingeschakeld.

Artikel 8. Het voor vergoeding van een lichtboei, die gedurende een geheel jaar uitligt, vastgestelde bedrag van f 3000 is redelijk en in overeenstemming met het huidige kostenpeil. Op basis van de oude overeenkomsten wordt f 1200 per jaar betaald, welk bedrag werd vastgesteld bij de overeenkomsten van 1905 en 1907. Dit bedrag was aanvankelijk voldoende, doch is thans bepaald ontoereikend.

Artikel 10 komt niet voor in de bestaande regelingen, doch is opgenomen op wens van België in verband met het feit, dat gedurende enkele jaren na de oorlog door Nederland voor de bebakening van wrakken en andere scheepvaarthindernissen, die zich op Nederlands grondgebied bevonden, kosten aan België in rekening zijn gebracht. Deze kosten zijn tot 1950 ook betaald, doch dit was niet in overeenstemming met hetgeen vóór de oorlog gebruikelijk was. Van 1950 af bleven de kosten weer voor Nederlandse rekening.

Artikel 15. Opneming van dit artikel is op voorstel van de Belgische Permanente Commissarissen geschied. Het brengt geen wijziging in de bestaande rechten en verplichtingen.

Mede met het oog op de aanpassing van de voor verrekening in aanmerking komende bedragen, in dit verdrag vermeld, is het gewenst, dat het spoedig in werking kan treden.

De Minister van Marine,

C. STAF.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

W. DREES.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,

J. ALGERA.